

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 6. 7. & 8. lib. 2. Esdræ, in quibus describitur Constantia Nehemiæ in perficiendo muro. Esdræ adhortatio ad servandam legem & celebrandum convivium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

sionis. Nocet capte avicula vel uno dumtaxat pede teneri. Aver-sabatur vel maximè peccatum castissimus Joseph, & impudicas fœ-minæ voces surdissimis auribus excipiebat : nec tamen sue casti-monix satis consultum credidisset, nisi dimissò in manibus adulteræ palliò celerem arripuisse fugam : in hac illum sequens tu quoque effugies peccatum.

N.359. Considera 2. Quām enorme & crudele crimen sit avaritia : adeò, ut homines exuat naturā humanā, mutans in feroce rapacesque bel-luas, testante id Vate regiō Psal. 103. Catuli rugientes, ut rapiant &c. S. Thomas Angel. ait : carnem & sanguinem auferre raptore pauperi-bus, cùm auferant eis bona, quæ illi comparant labore & sudore, ac proprii corporis viriumque consumptione. Ita ille lib. 6. c. 2. de erudit. Princip. Quare etiam conqueritur Michæas cap. 7. dicens : qui opti-mus in eis, est quasi palirus, spinosus & asper, pungens & vulnerans. Vi-dens ergo Esdras tam enorme & barbarum crimen inter Judæos ma-gnūs incrementis nasci, ut quantociùs illud suffocaret : Optimates & Magistratus severissimis increpavit verbis, exclamans cap. 5. v. 7. Usurasne singuli à fratribus vestris exigitis ? & v. 8. citati cap. Vos igitur ven-ditis fratres vestros ? &c. ò utinam ! hæc invectiva Esdræ Christianorum quorundam pectora taliter emolliret, qualiter emolliunt pectora Ju-dæorum ! hi enim tam acrī reprehensione conversi, dixerū v. 12. cap. citati : Reddemus, & ab eis nihil quæremus. Sicque faciemus, ut loqueris. Chri-stiani econtra velut in marmoream mutati statuam surdissimā aure, & corde penitus obduratō similia admonentium verba excipiunt, Ju-stiniiani Imperatoris Amuli, qui teste Evag. lib. 4. c. 24. tam inexplo-bili ardebat avaritiā, ut penè innumeros causâ falsa fictisque argumen-tis de crimine convictos, jussert bonis suis spoliari, nil ægrius ferens, quām admoneri, male parta suis ut reddat Dominis.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 6. 7. & 8. lib. 2. Esdræ, in quibus describitur Constantia Nehemie in perficiendo muro. Esdræ adhortatio ad servandam legem & celebrandum convivium,

N.360. Considera 1. **C**hristianos insigne virtutis ædificium in anima sua erecturos, imitari debere insignem Nehemia constantiam,

tiam, quam exercuit cap. 6. nullis adversantib[us] minis, aut fraudib[us] hominum ab incepto ædificio deteritus. Recte inchoare, & non consummare monstro portentoque est simile: cum enim sic agitur, ait S. Hieronymus, humano capiti cervicem pictor equinam jungit. Nunquam laudabitur Gubernator, qui et si furentibus procellis sese strenue objecerit, navem tamen in portum non deduxit. Quis sanctior Paulo? quis illō fortior? non tamen antea coronam gloriæ promeritum se fatetur, quām certamen omne consummasset, inquiens: Bonum certamen certavi, cursum consummavi. Nunquam ad altum Sanctitatis Fastigium surrexisset Hussiticus Princeps, nisi divitiarum omnium jacturam, filiorum orbitatem, corporis morbos & miseras, uxoris & amicorum pessimas linguas infraictō animō semper sustulisset. Josepho Patriarchæ nil adeò in votis erat, quām totum se Deo devovere, & fieri divinum: Verū tam sublime Propositum non poterat prius consequi, quām fratrū suorum lethalem invidiam, Domīnā suā insidias, carceris squalores & sexcenta alia perrupisset obstacula. Noē totis centum annis, quib[us] Arcam fabricaverat, varia haud dubiè, & penè innumera est passus incommoda; manum tamen, quam operi semel cepto applicaverat, nec unicō die removit, donc illud ex integro viderit perfectum: atque hinc solus cum familia salutem invenit. Quin imò Ipse æterni Patris filius non ante paternæ dexteræ jussus est assidere, quām propinatum sibi ab Angelo amarissimæ Passionis calicem ad fundum usque ebibisset auditus testari: consummatum est. Vide nunc Christiane Lector, quām longè absis à solidæ virtutis ædificio, utpote qui tam sāpè à bono opere vix benè cepto retrahis manum, ubi vel leve occurrit obstaculum, aut exigua obvenit adversitas. Si ad virilem constantiam te non commovent illustrium virorum exempla: foeminæ saltem illius, quam Domini tui virginem Matrem & vocas, & veneraris, te permoveat. Cerne: quomodo illa ad omnia Filii sui tormenta stet perfstetque, adeò: ut licet sol ipse ab immanni laniena deterritus oculos clauerit, illa tamen semper apertos teneat. Licet rumpantur petræ, ipsa tamen infracta perduret. Adeoque verissimè de illa dixit S. Bernardus Serm. 21. in Cantic. Inter adversa & prospera mutabilium temporum quandam aeternitatis imaginem: utique hanc inviolabilem & inconcussam animi equalitatem benedicens Dominum in omni tempore, in motu immota manet.

Considera 2. Etsi rarius contingat, sine omni peccato lauta cele N. 361.
brari

brari convivia : tamen actus ex se laudabilis , & nonnisi ex accidenti reddatur vitiosus ; alias Deus nunquam præcepisset Populo cap. 8. Celebrare convivia, commedendō pingua , bibendō mulsum. Sacræ paginæ etiam laudibūs efflerunt Tobiam , de quo afferunt : quod Festis solemnioribūs adornārit epulas , vicinos cognatosque invitans. Licet Judith jejunio esset addictissima , diebūs tamen festivis corpus animumque recreabat convivii apparatu. Et quis nescit sumptuosas ilias Abrahāmi epulas, in die ablactationis Isaac institutas ? quis non laudat splendidum illud convivium , quod Pater prodigi filii eō celebrari voluit tempore , quō domum rediit miserandus ille porcorum conviva ? Christus ipse parentis illius nomine testatur Lucæ 15. Epulari autem & gaudere oportebat, quia hic filius meus mortuus erat, & revixit. Est inter Reges vix reperire unum , cui tam insigne Praeconium posuit S. Scriptura ut Josiæ, dum Eccles. 45. de eo dicitur : *Memoria Iosia in compositionem odoris facta opus pigmentarii, in omni ore quasi mel dulcorabitur ejus memoria, & ut Musica in convivio vini.* Et tamen eadem Scripturā teste constat : illum Regem instruxisse epulas , comedisse , & bibisse. Damnatur ergo tantummodo excessus, qui solet vitiare convivia, dum vel lautè nimis adornantur, vel in iis temperantiae limites exceduntur. Quare audiamus Chrysostomum tom. 1. in Genes. Homil. 2 præscribentem : quomodo inter epulas se gerat Christianus, ut nutriendō carnem, non maculet mentem ; ait ille : *epulis vestris inseruit Christus, in facie prandeatur authoris, honestate convivii natura ipsa, qua producit, honoretur. Latitia mense vestra pertingat ad pauperes Christi. Familia vestra Innocentia tripudiet disciplinam. Absit ebrietas, luctus abscedat, fugetur effusio. Saltatricum pestis, lenocinia Cantorum, somenta voluptatis, ventris onera, naufragium virtutis à convivio absindatur.*

Doctrina 3.

Desumpta ex residuis capitibus lib. 2. Esdra, in quibus describitur Numerus beneficiorum, à Deo Israëlitis collatorum, sed eorum subsecuta ingratitudo. Sabbathi & Festerum observandus Cultus &c.

N. 362. Considera 1. **L**ongum Catalogum beneficiorum, quæ acceperant Ju- dæi à Deo teste cap. 25. dum illud ait : possederunt domos plenas cunctis bonis, vineas & olivera, & ligna pomifera multa , & comedunt,